

Ла-Хиръ. При майка ти?

Карлъ. Да, какъ ся отнесе съ тебе?

Ла-Хиръ. *(като помислюва малко)*. Тържество то почваше за коронасьванието на краля, когато азъ влизахъ въ Сенъ Дени. Народътъ бѣше облѣченъ прекрасно, по улици тѣ разпрѣснати цвѣта, триумфални порти видѣхъ много, прѣзъ които минуваше проклетий кралъ, и народътъ въсхитенъ отъ радостъ даваше такъви викъ, като въ честь, да бѣ спечелила Франция най славната побѣда.

Сорелъ. И тѣ ся възхитяваха отъ радостъ — възхитяваха ся, защото настѣпиха благородно то сърдце на краля.

Ла-Хиръ. Видѣхъ малкий наслѣдникъ Хари-Ланкастеръ да сѣди на престола на Святаго Лудвига, а роднини тѣ му Бедфордъ и Глостеръ при него; а въ това врѣме Херцогътъ Филипъ, *бурбонски* колѣннич прѣдъ трона и изрази завистъ та на земи тѣ си.

Карлъ. Недостоенъ братовчедъ!

Ла-Хиръ. Дѣте мѡловръстно, като ся мъчеше за да изкачи стълбата на прѣстола, и прѣзъ това врѣме като произлезе единъ смѣхъ изъ мѣжду народа, приближи ся старата кралица, и — о, не мога да говоря!

Карлъ. Но!

Ла-Хиръ. Приближи ся, прѣгърна го, и го положи на бащиний ти прѣстолъ!

Карлъ. О, майко, майко!

Ла-Хиръ. Яростнитѣ Бургунди, тѣзи бандити, като видѣха станалото, то ся распалиха отъ срамъ, а тя кралица та прѣдвидѣ опасносъ та, която ще я сполѣти, обърна ся къмъ народа и разярено каза: „Благодарети ми Французи, защото сполучихъ да окича старий коренъ съ чисти клонове, да ви запази Богъ отъ владѣнието на мръсний ми сынъ, сынъ на единъ лудъ баща. *(Краля си покрива лицето, Агнеса ся хвѣ-*